Határtalanul kirándulás 2025.05.26-05.30.

Iskolánk tanulói és pedagógusai 2025 tavaszán részt vehettek a **Határtalanul program** keretében megvalósult kiránduláson, amelynek célja a nemzeti összetartozás erősítése és a határon túli magyarsággal való kapcsolat elmélyítése. A program bevezetéseként 2025. május 17-én ellátogattunk Várpalotára, és megtekintettük a Trianon Múzeumot, ahol részt vettünk múzeumpedagógiai foglalkozáson.

Az előkészítő foglalkozásunk az utazás előtt 1 héttel valósult meg, május 20-án. A diákok már előzetesen kiválasztottak 1-1 napot és kisebb csoportokban dolgozták fel annak témáját. Az általuk összeállított anyagot bemutatták egymásnak felhasználva a Barangoló tudástár oldalait. Így az egész útvonalat "bejárták", megismerték a nevezetességeket osztályfőnökeik segítségével.

A valódi utazásra május 26-án került sor. Reggel 8 órára mindenki megérkezett, a busz sofőrje minden csomagot elhelyezett a csomagtérben, mindenkinek megvolt a helye, így a szülőktől való búcsúzás után el is indultunk az 5 napos kirándulásunkra.

Az első megállónk a határ mentén, Szeged mellett volt, majd átlépve a határt **Horgoson** tettünk látogatást. A **Kárász Karolina Általános Iskolában** szeretettel fogadtak bennünket. Megható pillanat volt, amikor átadtuk a Hartáról hozott ajándékot, és beszélgethettünk a határon túli diákokkal és tanáraikkal. Jó volt látni, hogy a távolság ellenére mennyi közös van bennünk – a nyelv, a hagyományok, a játékok, sőt még a nevetés is összeköt bennünket.

Innen utunk **Szabadkára** vezetett, ahol igazi kulturális időutazáson vettünk részt. A városháza szecessziós épületének szépsége mindenkire mély benyomást tett, majd a város híres **zsinagógájában** a helyi idegenvezető segítségével betekintést nyertünk a szabadkai zsidó közösség múltjába. A történelem itt kézzelfoghatóvá vált: a diákok csendben hallgatták a történeteket, amelyek a város és a közösség múltját őrzik.

A nap zárásaként ellátogattunk a **Palicsi-tóhoz**, ahol megcsodáltuk a tó környékének különleges hangulatát, majd ellátogattunk az állatkertbe. A gyerekek örömmel figyelték az állatokat, fényképezkedtek, és sokat nevettek – ez volt a nap könnyedebb, felszabadultabb része, ahol a közösség még jobban összekovácsolódott.

Az első nap végére mindannyian élményekkel és benyomásokkal telve tértünk meg a szállásra. Büszkék vagyunk arra, hogy a Határtalanul program lehetőséget adott arra, hogy személyesen találkozzunk határon túli magyar testvéreinkkel, és saját szemünkkel láthassuk a történelmünk, kultúránk kincseit. Ez az élmény erősítette bennünk az összetartozás érzését, és hálával tölt el minket, hogy mindezt közösen élhettük át.

A második napunk Palicson kezdődött, ahol egy bőséges és vidám hangulatú reggeli után útnak indultunk, hogy folytassuk határon túli felfedezőutunkat. Délelőtt átkeltünk a szerb–horvát határon, megálltunk a határátkelés után és „meglátogattuk” Julkát a monumentális II. világháborús emlékművet, amely igazi rálátást nyújtott a Dunára.

Várdarócra érkeztünk. Itt a helyi tájházban rendkívül érdekes és tanulságos élményben volt részünk: a volt polgármester mesélt nekünk a falu múltjáról és a helyi magyarság helyzetéről. Megható volt hallgatni, ahogy elmondta, milyen fontos számukra, hogy megőrizzék a magyar nyelvet és hagyományokat – a gyerekek is érezték, hogy a nemzeti identitás megőrzése itt különösen nagy erőfeszítést kíván.

A program folytatásaként túrázni indultunk a lenyűgöző **Kopácsi-rétre**, ahol testközelből tapasztalhattuk meg a természet szépségét és gazdagságát. A diákok lelkesen fedezték fel a lápvidék különleges élővilágát, és közben jólesett a friss levegőn eltöltött mozgás.

Délután **Eszékre** utaztunk, ahol megtekintettük a történelmi belvárost. Nagy hatással volt ránk, amikor megláttuk a házak falán a háború idején keletkezett golyó ütötte lyukakat – a gyerekek csendben figyelték az idegenvezető magyarázatát, és mindannyian elgondolkodtunk a történelem tanulságain. Ezek a pillanatok erősen rávilágítottak arra, hogy a béke és az összetartozás milyen nagy érték számunkra.

Az este kalandosan alakult: **Mányon** volt a szállásunk, amelynek meghitt hangulata és különleges környezete igazi közösségi élményt teremtett. A gyerekek sokáig beszélgettek, nevetgéltek, és a nap élményeit idézték fel – érezhető volt, hogy a csapat még jobban összekovácsolódott.

A második nap végére nemcsak új helyeket fedeztünk fel, hanem új gondolatokkal, élményekkel is gazdagodtunk. Megértettük, mennyire fontos a határon túli magyarság identitásának megőrzése, és miért vagyunk hálásak, hogy mindezt a saját szemünkkel láthattuk.

A kirándulás harmadik napja hosszabb utazással telt, de minden percét megérte. Reggel elindultunk Mányról, és Horvátország fővárosa, **Zágráb** felé vettük az irányt. Az út során a buszon jókedvű beszélgetések és nevetések töltötték meg a teret – érezhető volt, hogy a közös élmények hatására igazi csapattá formálódtunk.

Zágrábban városnéző sétára indultunk. Megcsodáltuk a **Főteret**, sétáltunk az **óváros** szűk utcáin, és ellátogattunk a gyönyörű, impozáns **Szent Márk-templomhoz**, amelynek színes tetődísze mindenkit lenyűgözött. A város különleges hangulata, a történelem és a modern élet találkozása mindannyiunk számára emlékezetes maradt. A gyerekek lelkesen fényképeztek, kérdezgettek, és látszott, hogy élvezték a nagyvárosi pezsgést és az új benyomásokat.

A nap végére leutaztunk a tengerpartra, ahol elfoglaltuk a szállásunkat. Krajevicán lévő szállásunk egy kicsit ugyan retró hangulatú volt, de a tengerpart közelsége mindet kárpótolt. Az esti tengerparti séta és a friss tengeri levegő igazi jutalom volt a hosszú nap után. Sokunknak ez volt az első találkozása az Adriával, így különösen nagy élményt jelentett.

Ez a nap a felfedezésről és a távlatokról szólt: megismerkedtünk Horvátország fővárosával, és közelebb kerültünk a tengerhez, amely már másnap újabb élményeket ígért.

Negyedik napunk reggelén a tengerparti szállásról indultunk útnak, hogy felfedezzük **Rijekát** és környékét.

Az első megállónk a Frangepán család által építtetett kegyhely templom volt, ahol megcsodálhattuk azokat a kegytárgyakat, amiket a világ minden részéről hoztak ide emberek, imádkozva szeretteik felépüléséért, előkerüléséért. Itt láthattuk a magyar hadiflotta hajóinak makettjeit, matrózainak fényképeit is.

Ezt követően a **Rijekai várhoz** sétáltunk, ahonnan csodálatos kilátás nyílt a városra és a tengerre. A gyerekek lelkesen fedezték fel a várat, a bástyákat, és sok-sok fénykép készült. A program részeként ellátogattunk a **kikötőbe** is, ahol testközelből láthattuk a tengerjáró hajókat, és megfigyelhettük a kikötő nyüzsgő életét.

A délutánt **Opatijában** töltöttük, ahol a magyar vonatkozású emlékhelyeket és híresség szobrát kerestük fel. Minden diák szerint ez a hely az Adria gyöngyszeme. Csodálatos, patinás paloták, sétányok, hajók, villák, szobrok fogadtak minket. Megkoszorúztuk Feszty Árpád emléktábláját, ezzel emlékezve a nagyszerű festőre, Jókai vejére. Sétáltunk a híres tengerparti sétányon, amely lenyűgöző panorámát kínált. Betértünk a hangulatos Szent Jakab templomba, ami meghitt lezárása volt a napi programnak.

Ez a nap különösen erősen kötötte össze a múltat és a jelent: a magyar haditengerészet emlékei, a történelmi vár, valamint a tengerpart békés szépsége egyszerre nyújtott történelmi tudást és lelki feltöltődést. Este mindenki fáradtan, de tele élménnyel tért vissza a szállásra.

Sajnos elérkezett utazásunk utolsó napja. A gyerekek szomorúan pakolásztak, hisz egy ilyen szép tengerpartot nagyon nehéz otthagyni. Tudtuk, hogy nagyon hosszú út vár ránk, hisz estére otthon kell lennünk. Azért a hazaút sem csak buszozással telt, hiszen két igen fontos és szép állomás maradt utunk végére. Első megállónk Varasd volt. Az itt található vár a szárazföldi Horvátország legszebb barokk városában található, és a vár felkerült a Világörökség javaslati listájára. Erős magyar vonatkozással bír, hisz első említése III. Béla idejéből származik, és a Cilleiek valamint Corvin János birtoka is volt. Maga a város is temérdek érdekes és nagyon szép épületet rejt: ilyen a székesegyház, a Patacicpalota, a Draskovic-palota. Nem is csoda, hogy ennyi szép, gazdag épület található itt, hisz Mária Teréziának köszönhetően egy ideig Horvátország fővárosa is volt Varasd. Utolsó, hivatalos megállóhelyünk Csáktornya volt. Ennek a városnak is erős kötődése van hazánk történelméhez. Leginkább a Zrínyiek idején fejlődött nagyot a város. Ebben a várban írta meg Zrínyi a Szigeti veszedelmet és itt is hunyt el.

Ezek után hosszú utazás várt ránk, és este 7 órára értünk haza Hartára. Bár fáradtan szálltunk le a buszról, mindenki arcán mosoly ült – hiszen egy életre szóló élménnyel gazdagodtunk.

Az utolsó tanítási napunkon az iskola aulájában tabló- és fotókiállítást készítettünk, amelynek segítségével bemutattuk kirándulásunk legemlékezetesebb pillanatait, megalapozva és kedvet csinálva a következő évek Határtalanul kirándulásainak.

A Határtalanul programnak köszönhetően diákjaink és pedagógusaink olyan helyekre juthattak el, ahol kézzelfoghatóvá vált a magyar történelem és kultúra. Megismerhettük a határon túli magyarság mindennapjait, láthattuk, milyen erőfeszítéseket tesznek nyelvük és hagyományaik megőrzéséért. Ez a kirándulás nemcsak tudást adott, hanem megerősítette bennünk a nemzeti összetartozás érzését és a magyarság iránti büszkeségünket.

Ezúton szeretnénk kifejezni hálánkat mindazoknak, akik lehetővé tették ennek a felejthetetlen utazásnak a megvalósulását. A támogatásnak köszönhetően tanulóink olyan élményekkel gazdagodhattak, amelyek hosszú távon formálják identitásukat és értékrendjüket.

KÖSZÖNJÜK!